Orędownik Urzędowy pow. bydgoskiego wychodzi raz tygodn. w środę. — Przedpłata mies. 694000 mk. — Przy waloryzacji obowiązuje odpowiednia dopłata.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 45000 mk. za miejsce 1-łam. milimetr. Administracja: Bydgoszcz, ul. D-ra Emila Warmińskiego 13 — Telefon 1251

ORĘDOWNIK URZĘDOWY
POWIATU BYDGOSKIEGO

Nr. 2 | Bydgoszcz, środa, dnia 9 stycznia 1924 r. | Rok 73

OBWIESZCZENIE.
Rejestracja zupełnych sierot wojennych.

Na podstawie § 15 Rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Skarbu z dnia 11 sierpnia 1923 r. w sprawie umieszczania w zakładach wychowawczych sierot po inwalidach wojennych i po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej nr. 84 poz. 662) Min. Pracy i Opieki Społecznej zarządza rejestrację wszystkich sierot zupełnych, korzystających z 30%-ego zaopatrzenia, przysługującego im na podstawie ustawy inwalidzkiej z dnia 18 marca 1921 roku (Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej nr. 32 poz. 195) i uprawnionych na podstawie § 19 tejże ustawy do umieszczenia w zakładach wychowawczych.

Wobec powyższego wszystkie osoby fizyczne lub prawne (zakłady opiekuńcze itp.) opiekujące się dziećmi, mającemi prawo do renty zupełnych sierot, winny się zgłosić do właściwych zarządów gminnych lub magistratów celem zarejestrowania tychże sierot; osoby te winny przedstawić zawiadomienie (odpis) izby skarbowej o przyznaniu rejestrowanej sierocie 30% zaopatrzenia w myśl art. 17 ustawy z dnia 18 marca 1921 roku lub w myśl tegoż artykułu przy stosowaniu art. 11, 13 i 14 ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r.

Nadmienia się, że na podstawie § 1 powyżej wymienionego Rozporządzenia:

Osoby, które mają prawo do renty zupełnych sierot, mogą być utrzymywane i kształcone na koszt Skarbu Państwa, jeżeli są pozbawione opieki i dostatecznych środków utrzymania.

Za osoby te uważa się w szczególności:

1. zupełne sieroty, pozostałe po inwalidach wojennych, po poległych i tych zmarłych, których śmierć znajduje się w związku ze służbą wojskową;
2. półsieroty, których pozostały przy życiu rodzic jest inwalidą wojennym i przebywa w zakładzie leczniczym. szkolnym lub opiekuńczym w myśl art. 33, 47 i 48 ustawy z dnia 18 marca 1921 r.;
3. dzieci, kórych rodzice żyją wprawdzie, lecz są inwalidami wojennymi i przebywają równocześnie w zakładach wymienionych powyżej pod 2.

Warszawa, 1 grudzień 1923 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej.
(—) St. Smólski.

Powyższe podaje do ogólnej wiadomości.

Bydgoszcz, dnia 2 stycznia 1924 r.

Starosta.

OGŁOSZENIE.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 26 listopada 1923 r. w przedmiocie podwyższenia wynagrodzenia rozjemców, powołanych do szacowania zwierząt, przeznaczonych na zabicie z rozporządzenia władzy w celu tłumienia zaraźliwych chorób zwierzęcych na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego.

Na podstawie §§ 24 i 30 pruskiej ustawy wykonawczej z dnia 25 lipca 1911 r. do ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych u zwierząt (Zbiór Ustaw pruskich str. 149) zarządza co następuje;

§ 1. W paragrafie 22 przepisów wykonawczych z dnia 12 kwietnia 1912 r. do ustawy wykonawczej o zwalczaniu chorób zakaźnych u zwierząt (Dz. Urz. Prus. Min. Roln. Domen i Lasów str. 165) w brzmieniu nadanem mu rozporządzeniem Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 3 października 1921 r. w przedmiocie djet i kosztów podróży lekarzy weterynaryjnych i rozjemców, powołanych do szacowania bydła z powodu chorób zakaźnych (Dz. U. R. P. nr. 94 poz. 694) ostatnio zmienionem rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 24 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 57 poz. 408) wprowadza się następujące zmiany:

a) w punkcie 1, ustępu drugiego, wiersz drugi wyraz „1000 marek“ zastępuje się wyrazami „50 000 marek“.

b) w punkcie 2, ustęp drugi, wiersz siódmy, wyrazy „500 marek“ zastępuje się wyrazami „20 000 marek“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 24 maja 1023 r. (Dz. U. R. P. nr. 57 poz. 408).

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych.
(—) A. Chłapowski.

Powyższe podaje do ogólnej wiadomości.

Bydgoszcz, dnia 28 grudnia 1923 r.

Starosta.

L. dz. 16428 A.

ROZPORZĄDZENIE
w przedmiocie zmian ordynacji opłat dla położnych.

Na podstawie § 1 pruskiej ustawy z dnia 10 maja 1908 r. dotyczącej opłat dla położnych (Zbiór ustaw pruskich str. 103) zmienia się ordynację opłat dla położnych z dnia 4 listopada 1923 r. (Dz. Urzęd. Woj. Pozn. nr. 45, poz. 716) jak następuje:

Art. 1.

1. Od osób rzeczywiście niezamożnych lub od gminnych związków ubogich pobiera się najniższą opłatę, również gdy zapłata następuje z funduszów Państwa lub z środków fundacji dobroczynnych albo ustawowych instytucji dla przymusowych ubezpieczeń na wypadek choroby. Do potwierdzenia wyższej opłaty upoważnione są jednak położne na podstawie szczególnie długiej i trudnej czynności.

2. We wszystkich innych wypadkach zależy wysokość opłaty w granicach tej ordynacji od czasu i rodzaju czynności a także od położenia majątkowego klijenta.

Art. 2.

Od niżej podanych czynności pobiera się w tysiącach marek:

1. Za pomoc przy normalnym porodzie trwającym do 3 godzin 500—1500, za każdą dalszą godzinę ponad 3 godz. 100—200.
W nocy za jedno i drugie podwójnie.
2. Za pomoc przy porodzeniu bliźniąt, porodach nieprawidłowych, przy porodach powikłanych krwiotokiem i tegoż następstwami lub rzucawką porodową, oddzieleniem ręcznem łożyska albo utrudnieniem cuceniem omdlałego płodu podwyższa się należytość pod nr. 1 na 750—2 500 mk.
3. Przy porodach, przy których przywołanie lekarza jest konieczne, podwyższa się zapłatę wymienioną pod nr. 1 i 2 o 120.
4. Za pomoc przy porodzeniu porodach niewczesnych i przedwczesnych, tak samo za odbieranie zaśniadu za czas od 3-ch godzin 290—1 125
każdą dalszą godzinę wynagradza się 100—200
5. Za każde dalsze obowiązkowe odwiedziny położnej, włącznie zbadania i wszelkie czynności, jak przepłukanie, podanie lewatyw, cewnikowanie oraz kąpanie noworodka i przewinięcie, wynagradza się każdą rozpoczętą godz. za dnia 100—200, w nocy podwójnie.
6. Za wszelkie nieobowiązkowe odwiedziny na życzenie położnicy lub jej otoczenia włącznie wszelkich badań i czynności każdą rozpoczętą godzinę 100—200, w nocy podwójnie.
7. Za całodzienne pielęgnowanie poza czasem porodu (włączne wizyty) 300—750
w nocy 600—1500
za dzień i noc razem 800—2000
8. Za porodę w mieszkaniu położnej za dnia 60—180
w nocy podwójnie.
9. Za badanie w mieszkaniu położnicy włącznie porody za dnia 100—200
10. Za świadectwa pisemne prócz wynagrodzenia za badanie lub wizytę 60—180

Na mocy niniejszych przepisów liczy się noc od kwietnia do września od godz. 10 wieczorem do 7 rana, w dalszych miesiącach od 9 wieczorem do 8 rana.

Przy wykonaniu czynności w miejscowościach odległych od mieszkania położnej ponad 2 kilometry, ma położna prawo do wynagrodzenia za czas stracony na drogę licząc osobno tam i zpowrotem po 25 000 mk. za każdy przebyty klm. Ponadto ma prawo domagać się powózki, a wrazie niestawienia jej wynagrodzenia, za powózkę odpowiadającego cenom miejscowym, bez wzgl. na to, czy drogę odbyto w wynajętym przez siebie powozie, czy też pieszo. W razie użycia koleji ma prawo do zwrotu wydatku na bilet III kl. wzgl. na bilet tramwajowy, przyczem czas stracony na drogę liczy się po 50 000 mk. za półgodziny.

Za dostarczone środki desynfekcyjne i materjał opatrunkowy należy się położnej zwrot kosztów, o ile środków tych nie zakupiono jej z funduszów publicznych.

Art. 3.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 15 grudnia 1923 r.

Poznań, dnia 11 grudnia 1923 r.

Wojewoda.

(—) Bniński.

L. dz. 15025/23 VII.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Bydgoszcz, dnia 27 grudnia 1923 r.

Starosta.

L. dz. 7345/23 C.

OGŁOSZENIE.

W myśl reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych nr. S. M. 6669/23 mogą władze administracyjne z pośród osób ze sfer duchowieństwa, nauczycieli ludowych, ziemian, oficjalistów prywatnych itp. nienależących do Zarządu gminy i jej funkcjonarjuszów zaprosić i przydzielić w razie potrzeby pewną część do współdziałania z organami gminnemi w wykonaniu przez nich czynności związanych z wymiarem podatku majątkowego. Jedni i drudzy winni być zaopatrzeni w odpowiednie upoważnienia (legitymacje).

Równocześnie zwraca Starostwo uwagę wspomnianych czynników na wydatną wysokość wynagrodzenia przypadającego za spełnienie omówionych powyżej czynności, jak również na ciążącą na nich w myśl ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. nr. 94 poz. 746) odpowiedzialność karną i określony w art. 25 powołanej ustawy obowiązek ścisłego przestrzegania tajemnicy.

Bydgoszcz, dnia 8 stycznia 1924 r.

L. dz. 16305 A. **Starosta.**

WEZWANIE.

Niniejszem wzywam pp. Przełożonych gmin i obszarów dworskich, ażeby w nieprzekraczalnym terminie 14-dniowym sporządzili odpisy z list państwowego podatku dochodowego za rok 1923, które otrzymali już od Urzędu Skarbowego i przedłożyli Wydziałowi Powiatowemu.

Pp. Komisarzy Obwodowych upraszam o dopilnowanie zadośćuczynienia powyższemu wezwaniu.

Bydgoszcz, dnia 8 stycznia 1924 r.

Starosta.

L. dz. 254 C.

OGŁOSZENIE
dotyczy: podwyższenia opłat za paszporty i wizy.

W myśl rozporządzenia p. Wojewody z dnia 2 I. 24 r. L. dz. 4/24 II. pobiera się opłaty za paszporty, wizy etc. wedle kursu franka złotego ogłoszonego przez Ministerstwo Skarbu dla poborów i danin publicznych, a mianowicie za:

a)	paszport zagraniczny	15 franków
b)	zezwolenie na ponowny wyjazd	5 „
c)	wizę wyjazdową	5 „
d)	paszport wielokrotny	30 „
e)	wielokrotną wizę do Gdańska	45 „
f)	paszport ulgowy	5 „
g)	zezwolenie ulgowe na ponowny wyjazd	2 „
h)	książeczkę paszportową	0,5 „

Bydgoszcz, dnia 3 stycznia 1924 r.

L. dz. 105/24 A. **Starosta.**

Na rzecz Powiatowego Komitetu Charytatywnego złożyły dotychczas następujące gminy wzgl. obszary dworskie:

1.	Kasprowo	12,—	ctr. żyta
2.	Gumnowice	25,—	„ „
3.	Tryszczyn	$33,12^1/_2$	„ „
4.	Zławieś	3.75	„ „
5.	Łakomowo	4,—	„ „
6.	Myślęcinek	21,80	„ „
7.	Dóbrcz	11,46	„ „
	Razem	$112,13^1/_2$	ctr. żyta

Ofiarodawcom składam w imieniu ubogich serdeczne podziękowanie.

Bydgoszcz, dnia 27 grudnia 1923 r.

Za Powiatowy Komitet Charytatywny

Niesiołowski

L. dz. 7474/23 C. Starosta.

OGŁOSZENIE.

Rozporządzeniem p. Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. (Dz. Ustaw nr. 134 poz. 1113) zostały opłaty stemplowe podwyższone z dniem 1 stycznia 1924 r., na co tak mi podległym organom jak i publiczności niniejszem zwracam uwagę. Taryfę opłat stemplowych od podań, załączników do podań oraz świadectw urzędowych podaję poniżej.

Taryfa opłat stemplowych od podań, załączników do podań oraz od świadectw urzędowych.

Część pierwsza: Podania.

1 Pozycja	2 Przedmiot	3 Wysokość opłaty marek	4 UWAGI
1	Podanie o zezwolenie na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca (ustawa z dnia 24 marca 1920 r, Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 178) . . .	24.000.000	**1. Do pozycji 1 do 9:** Stawki, wymienione przy pozycjach 1 do 9 odnoszą się do pierwszego arkusza podania. Każdy arkusz następny podlega opłacie stemplowej w kwocie 280 000 mk., przy podaniach jednak, wymienionych w punktach a), b) pozycji 8, opłata od arkuszy następnych wynosi po 50 000 marek. Takiej samej opłacie po 280 000 mk. względnie 50 000 mk. podlega każdy arkusz drugiego i dalszych egzemplarzy podania, wniesionego w dwóch lub więcej egzemplarzach — jak również każdy arkusz odpisów podania, wniesionych wraz z egzemplarzom oryginalnym. Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm². Niecały arkusz liczy się za cały. **2. Do pozycji 3:** Jeśli do podania, wymienionego w pozycji 3, załączono świadectwo ubóstwa, które zdaniem władzy, powołanej do załatwienia nie uzasadnia zupełnego uwolnienia od opłaty (§ 7, punkt 5 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 8 maja 1922 r. Dz. U. Rz. P. nr. 38 poz. 319) ale stwierdza niemożliwość uiszczenia w pełnej kwocie, to władza załatwi podanie za uiszczeniem opłaty, przewidzianej w pozycji 9. **3. Do pozycji 4:** Przepis zawarty w pozycji 4 nie zmienia obowiązujących przepisów, w myśl których koszty oględzin mają być zwrócone władzy państwowej.
2	Podanie o zatwierdzenie statutu lub zmiany statutu spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej	24.000.000	
3	Podania: a) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) — o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorji podatku przemysłowego albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorji I lub II	24.000.000	
	b) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) — o ile chodzi o przedsiębiorstwa, niewymienione w punkcie a) niniejszej pozycji lub o spółdzielnie c) zawierające przepisane ustawą przemysłową zgłoszenia przedsiębiorstwa, do którego prowadzenia nie jest wymagane zezwolenie . .	4.800.000	
4	Podania o zezwolenie na urządzenie lub zmianę instalacji, potrzebnej do wykonywania przedsiębiorstwa zarobkowego — jeśli załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu: a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorji podatku przemysłowego albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorji I i II	24.000.000	
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju	4.800.000	

1	2	3	4
Pozycja	Przedmiot	Wysokość opłaty marek	UWAGI
5	Podania o zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych, np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterji fantowej i t. p.	3.350.000	**4. Do pozycji 7:** Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić w całości lub w części od opłaty wymienionej w pozycji 7, w wypadkach w których uiszczenie w pełnej kwocie byłoby ze względu na stosunki majątkowe petenta niemożliwe lub bardzo trudne.
6	Podania o zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji i t. p.) mimo nadejścia pory, wyznaczonej zarządzeniami policyjnemi .	95.700.000	
7	Podania o zezwolenie na zmianę nazwiska	24.000.000	
8	Podania, któremi petent żąda zmiany decyzji wydanej w przedmiocie daniny publicznej (podatku, opłaty cła), jeśli suma sporna: a) nie przewyższa 10.000.000 mk.	95.000	
	b) przewyższa 10.000.000 mk. a nie przekracza 100 000.000 mk.	280.800	
	c) przewyższa 100.000.000 mk. .	1.400.000	
9	Podania, niewymienione pod pozycjami 1 do 7 z wyjątkiem zwolnionych od opłaty stemplowej w myśl § 6 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 8 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 38, poz. 319).	1.400.000	
	Część druga: Załączniki do podań.		
10	Załączniki do podań, podlegających opłacie stemplowej: a) do podań wymienionych w punktach a), b), pozycji 8.	50.000 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy.	2. Opłatę od załącznika należy uiścić bez względu na to, czy załącznik jest dokumentem oryginalnym czy odpisem oraz czy od pisma, stanowiącego załącznik, uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę skarbową. 2. Świadectwo ubóstwa, nawet w razie załączenia do podania, podlegającego opłacie stemplowej, zwolnione jest od opłaty. przewidzianej w pozycji 10.
	b) do podań innego rodzaju . . .	280.000 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy.	
	Część trzecia: Świadectwa urzędowe.		
11	Akt nadania obywatelstwa polskiego (art. 8 i 9 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. Dz. U. R. P. nr. 7 poz. 44, oraz art. 14 rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1920 r., Dz. U. R. P. nr. 52 poz. 320)	33.500.000	**1. Do pozycji 11:** Władza nadająca obywatelstwo może zwolnić w całości lub w części od opłaty stemplowej w przypadkach, w których uiszczenie opłaty byłoby ze względu na stosunki majątkowe

1 Pozycja	2 Przedmiot	3 Wysokość opłaty marek
11a	Akt zezwolenia na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca . .	478 000 000
12	Akt zezwolenia na zmianę nazwiska	143 500 000
13	Świadectwa zawierające zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (dokumenty koncesyjne):	
	a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II i III kategorji podatku przemysłowego — albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorji I lub II	24.000.000
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju lub o spółdzielnie .	4.800.000
14	Świadectwa, zawierające zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterji fantowej itp.	3.350.000
15	Świadectwa zawierające zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji itp.) mimo nadejścia pory, wyznaczonej zarządzeniami policyjnemi	478 000 000
16	Duplikat (tj. drugi lub dalszy egzemplarz dokumentu urzędowego, wydany przez ten sam urząd, od którego pochodzi egzemplarz pierwszy — równobrzmiący z egzemplarzem pierwszym i zaopatrzony w podpis równorzędny)	670.000 od każdej stronicy całej lub zaczętej.
17	Odpis lub wyciąg, sporządzony przez urząd, bez względu na to, czy urząd zaświadczył zgodność z pierwopisem czy nie	670.000 od każdej stronicy całej lub zaczętej.
18	Odpis lub wyciąg, sporządzony przez stronę, a zaopatrzony przez urząd w poświadczenie zgodności z pierwopisem	280.000 od każdej stronicy całej lub zaczętej

4 — UWAGI

petenta niemożliwie lub bardzo trudne. Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić od tej opłaty w całości lub w części również w innych przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie.

2. Do pozycji 12:

Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić w całości lub w części od opłaty, wymienionej w pozycji 12, w przypadkach, w których uiszczenie w pełnej kwocie byłoby ze względu na stosunki majątkowe petenta niemożliwe lub bardzo trudne.

3. Do pozycji 13:

Od świadectwa, zawierającego koncesję do prowadzenia domu bankowego lub kantoru wymiany, należy zamiast opłaty, wymienionej w pozycji 13 niniejszej taryfy, uiścić opłatę przewidzianą w art. 5 ustawy z dnia 23 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. nr. 30 poz. 175).

Jeśli do podania, wymienionego w pozycji 3, załączono świadectwo ubóstwa, które zdaniem władzy powołanej do załatwienia nie uzasadnia zupełnego uwolnienia od opłaty przewidzianej w pozycji 13 (§ 28 punkt 10 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 8 maja 1922 r. Dz. U. R. P. nr. 38 poz. 319), ale stwierdza niemożliwość uiszczenia w pełnej kwocie, to władza wyda świadectwo za uiszczeniem opłaty, przewidzianej w pozycji 20.

4. Do pozycji 16 do 18 oraz 20:

Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm². Co do planów uważa się za jeden arkusz papier o powierzchni nie przewyższającej po jednej stronnie 3500 cm².

1 Pozycja	2 Przedmiot	3 Wysokość opłaty marek	4 UWAGI
19	Poświadczenie własnoręczności podpisu: a) zasadniczo .... b) w razie równoczesnego poświadczenia własnoręczności więcej niż dwóch podpisów, umieszczonych na tym samym dokumencie	co do każdego podpisu 190.000 za wszystkie podpisy 400.000	Niecały arkusz liczy się za cały. Za stronicę uważa się jedną stronę papieru, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 875 cm². Stronicę nie w całości zapisaną liczy się za całą.
20	Świadectwa, niewymienione pod pozycjami 11 do 19	1.400.000 od arkusza pierwszego i 280.000 od każdego arkusza następnego.	

Powyższe podaję do wiadomości.

Bydgoszcz, dnia 5 stycznia 1924 r.

Starosta.

OGŁOSZENIA.

OBWIESZCZENIE.

Waloryzacja danin i innych doch. publicznych oraz kredytów.

Na zasadzie postanowień art. II ustawy z dnia 6 grudnia 1923 Dz. Ust. R. P. nr. 127 o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe rozporządzeniem z dnia 22 grudnia 1923 zarządziło Ministerstwo Skarbu co następuje

§ 1.

Dla przerachowania kwot pieniężnych, zawartych w rozporządzeniu Rady Ministrów, a to

1. z dnia 20 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu (Dz. U. R. P. nr. 132 poz. 1070),
2. z dnia 20 grudnia 1923 w przedmiocie podwyższenia akcyzy od cukru (Dz. U. R. P. nr. 132 poz. 1071),
3. z dnia 20 grudnia 1923 w przedmiocie podwyższenia akcyzy od wina musującego (Dz. U. R. P. nr. 132 p. 1072),
4. z dnia 20 grudnia 1923 w przedmiocie podwyższenia akcyzy od piwa (Dz. U. R. P. nr. 132 poz. 1073),
5. z dnia 20 grudnia 1923 w przedmiocie podwyższenia akcyzy od zapałek (Dz. U. R. P. nr. 132 poz. 1074),
6. z dnia 20 grudnia 1923 w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu kwasu octowego (Dz. U. R. P. nr. 132 poz. 1075),
7. z dnia 20 grudnia 1923 w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu olejów mineralnych (Dz. U. R. P. nr. 132 poz. 1076),
8. z dnia 20 grudnia 1923 w przedmiocie podwyższenia akcyzy od drożdży (Dz. U. R. P. nr. 132 poz. 1077),
9. z dnia 20 września 1923 w przedmiocie podwyższenia akcyzy od soli na obszarze byłej dzielnicy pruskiej i Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. nr. 96 poz. 763),
10. z dnia 26 listopada 1923 w przedmiocie zmian w wysokości opłat patentów akcyzowych (Dz. U. R. P. nr. 124 poz. 1000)

stosowany będzie począwszy od 1 stycznia 1924 w myśl art. 2 i art. 6 powołanej ustawy frank złoty wedle kursu, obowiązującego dla przerachowania tegoż franka na marki polskie w dniu wejścia w życie każdego z powyżej wymienionych rozporządzeń.

Wysokość poszczególnych stawek podatkowych we frankach złotych podaje się w przyległym załączniku.

§ 2.

Ceny artykułów monopolowych obowiązujące w markach polskich w dniu 1 stycznia 1924 ulegają automatycznie zmianie co tydzień stosownie do kursu franka złotego, ogłaszanego urzędownie każdego piątku i będą obowiązywały na cały następny tydzień od poniedziałku do niedzieli włącznie.

Postanowienie to nie narusza w niczem prawa Ministerstwa Skarbu, przysługującego mu z mocy poszczególnych ustaw do podwyższenia względnie obniżenia cen tychże artykułów monopolowych w miarę potrzeby, a to niezależnie od kursu franka złotego.

§ 3.

Procentowy podatek od węgla i wina obliczany będzie nadal jak dotychczas, tj. w stosunku procentowym od wartości wzgl. ceny sprzedażnej tychże artykułów, a należna suma podatku przeliczona zostanie na franki złote wedle kursu obowiązującego w terminie płatności podatków.

Procentowa opłata monopolowa od wyrobów tytoniowych, wyprodukowanych w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych obliczana będzie nadal, jak dotychczas w stosunku procentowym do detalicznej ceny sprzedaży wyrobów tytoniowych, a należna suma zapłaty monopolowej pobieranej w postaci opasek monopolowych, przeliczoną zostanie na franki złote wedle kursu obowiązującego dla tych artykułów monopolowych na dany tydzień (§ 2).

§ 4.

Przedsiębiorcy gorzelni, rafinerji i wolnych składów spirytusu, browarów, wytworni wina musującego, fabryk cukru, kwasu octowego, zapałek, drożdży prasowanych, olejów mineralnych, prywatnych kopalni soli, obowiązani są w oznajmieniach na wyrób wzgl. na wywóz artykułów podległych podatkom spożywczym podać przypadający podatek spożywczy we frankach złotych i uiścić go w terminie płatności w Kasie Skarbowej w markach polskich wedle kursu franka złotego, obowiązującego w dniu dokonania zapłaty.

Przedsiębiorcy prywatnych fabryk tytoniowych obowiązani są w oznajmieniach na wywóz artykułów monopolowych podać przypadającą opłatę monopolową we frankach złotych i uiścić ją w terminie płatności w Kasie Skarbowej w markach polskich według kursu franka złotego, obowiązującego dla cen artykułów monopolowych na dany tydzień (§ 2).

§ 5.

Stosowanie franków złotych do kar i grzywien orzekanych za przekroczenia przepisów o podatkach spożywczych i monopolach skarbowych będzie uregulowane osobnem rozporządzeniem.

§ 6.

Przedsiębiorcy zakładów obowiązani do zapłaty akcyzowych opłat patentowych mają w deklaracjach podać przypadającą opłatę patentową obliczoną we frankach złotych i uiścić ją w kasach skarbowych w markach polskich wedle kursu franka złotego, obowiązującego w dniu zapłaty.

§ 7.

Podatki spożywcze zakredytowane po 1 styczniu 1924, obliczane będą we frankach złotych a pobierane w markach polskich wedle kursu franka złotego, obowiązującego w dniu zapłaty i to wraz z 6 proc. odsetkami w stosunku rocznym, obliczonemi od należytości podatkowej, zapłaconej w markach polskich.

Opłaty monopolowe, jakoteż należności za wydane na kredyt artykuły monopolowe zakredytowane po 1 styczniu 1924, obliczane będą we frankach złotych a pobierane w markach polskich wedle kursu franka złotego, obowiązującego w tygodniu zapłaty i to wraz z 6 proc. odsetkami

w stosunku rocznym, obliczonemi od należności podatkowych, zapłaconych w markach polskich.

Zakredytowane z roku 1923 w nie zapłacone do dnia 31 grudnia tegoż roku kwoty podatków spożywczych, względnie opłat monopolowych, jakoteż należności za wydane na kredyt artykuły monopolowe, przeliczane będą dnia 1 stycznia 1924 na franki złote, wedle kursu obowiązującego tegoż dnia 1 stycznia 1924.

Dla zapłaty kredytów podatków spożywczych, wymienionych w ustępie 1 i 2, miarodajnym będzie kurs franka złotego dnia zapłaty.

Dla zapłaty zakredytowanych opłat monopolowych, jakoteż należności za wydane na kredyt artykuły monopolowe, miarodajnym będzie kurs franka złotego, ogłaszany każdego piątku na cały następny tydzień, tj. na czas od poniedziałku do niedzieli włącznie.

§ 8.

Niezapłacone w terminie zarówno zakredytowane jak niekredytowane podatki spożywcze, opłaty monopolowe, tudzież zaległości za pobrane na kredyt artykuły monopolowe, będą ściągane w drodze przymusowej i obliczane w markach polskich wedle kursu franka złotego, obowiązującego w dniu dokonania zapłaty wraz z 24 proc. zwłoki w stosunku rocznym od całej zaległej należności skarbowej, przyczem każdy rozpoczęty miesięc liczy się za cały.

§ 9.

Zwrot nienależnie pobranych wzgl. bonifikowanych podatków spożywczych należy obliczyć we frankach złotych wedle kursu obowiązującego w dniu zaistnienia prawa do zwrotu wzgl. bonifikacji.

Zwrot nienależnie pobranych opłat monopolowych, jakoteż ceny sprzedaży artykułów monopolowych należy obliczyć we frankach złotych wedle kursu obowiązującego w tygodniu zaistnienia prawa do zwrotu wzgl. bonifikacji.

Wypłatę należy uskutecznić według ogólnych przepisów o zwrotach nadpłat podatkowych w markach polskich wedle kursu franka złotego obowiązującego w dniu wzgl. tygodniu wystawienia asygnaty.

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924.

Bydgoszcz, dnia 29 grudnia 1923.

Urząd Akcyzowy.

Naczelnik:
Deszkiewicz.

L. dz. 1599/23.

ZAŁĄCZNIK
do § 1 rozporządzenia z dnia 22 grudnia 1923.

Stawki podatkowe we frankach złotych (§ 1 pkt. 1 do 9).

	fr. zł.
od 1 litra 100% spirytusu	
a) wyrobionego w gorzelniach rolniczych	2,20
b) wyrobionego w gorzelniach przemysłowych	2,30
c) od spirytusu z zagranicy i Gdańska	2,30
od flaszki całej wina musującego	
a) gronowego	2,20
b) owocowego	1,10
od piwa w byłej dzielnicy pruskiej	
a) za 1 hkt. piwa słabego 8% ekstraktu przy produkcji pierwszych 10000 hektolitrów piwa	3,80
za dalsze 20000 hl piwa	3,90
powyżej 30000 hl	4,00
b) za 1 hl. piwa pełnego (8—13%) przy produkcji pierwszych 10000 hl. piwa	6,30
za dalsze 20000 hl.	6,50
powyżej 30000 hl.	6,80
c) od piwa mocnego (powyżej 13% ekstraktu) dodaje się do stopy b) za każde dalsze cztery stopnie ekstraktu zawarte w becze podstawowej połowę stopy wymienionej pod a)	
za warki domowe za każdy hektolitr po	1,40
d) od piwa sprowadzonego z zagranicy i Gdańska za 1 hl	8,40
4. za 1 pudełko zapałek zawierające do 60 zapałek lub dwie książeczki zawierające po 30 zapałek	0,01
5. za 1 kg. kwasu octowego	0,30
6. za 100 kg. oleju skalnego o gęstości do 750°	15,80
za 100 kg. oleju skalnego o gęstości powyżej 750°—865°	10,50
za 100 kg. oleju skalnego o gęstości powyżej 865°—885°	1,80
za 100 kg, oleju skalnego o gęstości powyżej 885°	7,00
od parafiny i świec	10,50
od asfaltu, koksu i mazi	1,80
7. za 100 kg. cukru	35,00
8. od 100 kg. soli w b. dzielnicy pruskiej	7,00
9. za 1 kg. drożdży prasowanych krajowych	0,60
za 1 kg. drożdży zagranicznych	0,70

II. Akcyzowe opłaty patentowe (§ 1 punkt 10).

A. Opłaty od patentów za wyrób i przerób.

1. od gorzelń i fabryk drożdżowo-gorzelniczych	
a) opłata zasadnicza za wypęd pierwszych 100000 ltr. alkoholu	74,00
b) opłata dodatkowa za każde następne 10000 l. alkoholu	7,40
2. od wytwórni drożdży prasowanych bez pędzenia spirytusu opłata stała	18,50
3. od fabryk wódek i likierów	
a) opłata zasadnicza za przerób 50000 ltr. alkoholu	144,00
b) za dalsze każde 50000 ltr. alkoholu	144,00
4. od rektyfikacji spirytusu	
a) opłata zasadnicza za 100000 litrów alkoholu surowego, przyjętego do magazynu dla oczyszczenia	518,00
b) opłata dodatkowa za każde następne 100000 ltr. alkoholu surowego	37,00
5. od fabryk win musujących	370,00
6. od fabryk win owocowych, rodzynkowych i winogronowych	37,00
7. od browarów	
a) opłata zasadnicza przy przerobie pierwszych 20 ton słodu	37,00
b) opłata dodatkowa przy przerobie każdych następnych 10 ton słodu	7,40
8. od miodosytni	222,20
9. od przerobu spirytusu w rozlewniach denaturatu	
a) w politurniach, lakierniach i fabrykach chemicznych	
aa) opłata zasadnicza od przerobu pierwszych 10000 ltr. alkoholu	7,40
bb) opłata dodatkowa przy przerobie każdych następnych 10000 ltr. alk.	7,40
b) od perfumerji i wytworni kosmetycznych	14,80
c) od fabryk octu	7,40
10. od fabryk gilz do papierosów	14,80
11. od fabryk zapałek	222,00
12. od cukrowni	
a) od każdej tony cukru surowego	0,40
b) od każdej tony rafinady — dodatkowo	0,40

Opłata z p. p. a. i b. uiszcza się z góry za całą kampanję według produkcji w kampanji ubiegłej. Opłata od cukrowni w ubiegłej kampanji nieczynnych uiszcza się w wysokości odpowiadającej produkcji pierwszych 600 ton.

B. Opłaty od zakładów sprzedaży trunków.

	kl. I.	kl. II.	kl. III.
	franków złotych		
13. od zakładów restauracyjnych uprawnieniem do sprzedaży wszelkich napojów w naczyniach zamkniętych i na kieliszki w miejscowościach			
I. rzędu	888,—	592,—	222,—
II. rzędu	370,—	148,—	74,—
14. od zakładów uprawnionych do sprzedaży wszelkich trunków w naczyniach zamkniętych			
a) detalicznie	148,—	74,—	37,—
b) hurtowo	444,—	370,—	222,—
15. od winiarni uprawnionych do sprzedaży wyłącznie wina tak w naczyniach zamkniętych, jak i na kieliszki	74,—	37,—	18,50
16. piwiarnie i winiarnie ze sprzedażą piwa, wina i miodu wyłącznie w naczyniach zamkniętych	18,50	14,80	7,40
za wyszynk piwa dodatkowo	18.50	14,80	7,40
17. od bufetów ze sprzedażą wszystkich trunków			
a) przy teatrach, cyrkach, kinach wyścigach, wystawach, klubach, lokalach towarzystw itp.	74,—	55,50	37,—
b) bufety na balach i zabawach publicznych, nie wyłączając dobroczynnych płacą za dobę	7,40	3,70	1.90
18. od karczem i domów zajezdnych, uprawnionych do sprzedaży wszelkich trunków	148,—	74,—	74,—
19. od hurtownych składów piwa, wina i miodu	18,50	14,80	7,40
C. od zakładów trudniących się ekspedycją trunków	370,—		

Drukiem i nakładem Drukarni dla Handlu i Przemysłu T. z o. p. w Bydgoszczy.